

În sat, rețeaua, brânșamentele și instalațiile din gospodării s-au făcut și cu contribuția în bani și muncă a sătenilor. Stâlpii (de brad, impregnați cu ulei) pentru rețeaua din hotar până/și din sat au fost aduși din Gara Șeica Mare de către săteni, cu care cu boi sau vaci ori cu căruțe cu cai, fiecare cu ce avea. De mobilizarea oamenilor s-a ocupat chiar primarul Octavian Cosman și Vasile Cosman – președintele Comitetului de cetățeni.

Cornel Dragosin își amintește: „*cel care a condus lucrările la introducerea curentului electric în sat se numea Cernea Ioan din Boarta,*

maistru la Uzina Electrică din Sibiu. Secția care se ocupa de rețelele electrice se numea SETA și avea în exploatare și extindere rețelele până la Târnăveni. Pe lângă echipa lui Cernea, la instalațiile din case au lucrat și mulți electricieni particulari autorizați.” Introducerea curentului electric în sat a fost o mare victorie pentru săteni. (fotografia de mai sus reprezintă un moment de la inaugurarea introducerii curentului electric în sat – 1959)

3.5. Introducerea telefoniei în sat

Primul telefon introdus în sat (1948) a făcut legătura cu Boarta (centrul de comună), iar de acolo se putea da legătura telefonică mai departe spre alte localități prin centrală cu fișe. Telefonul cu manivelă era montat în clădirea fostei primării. Era primar Nicolae Pura. Pentru legătura telefonică a fost montată o rețea de două fire telefonice, pe stâlpi de lemn, între Boarta și Veseud. După desființarea primăriei din sat, telefonul a fost folosit de CAP, iar un telefon a fost montat la poștașul satului.

După 1963 s-a montat o altă rețea pe stâlpi care făceau legătura cu localitatea centru de comună Ruși, iar din 1968 cu Slimnicul. De acolo, prin centrală, se putea vorbi la Sibiu sau cu alte localități din țară.

Oficiul poștal a deținut un post telefonic care, o lungă perioadă, a fost unicul în sat (până în 2001). În acea perioadă convorbirile telefonice se puteau face numai de la factorul poștal. Ziua-noaptea, iarna-vara, orice comunicare la mare distanță se făcea numai de la factorul poștal. În acest fel, factorul poștal a devenit cel mai informat om din sat. El era cel care știa foarte multe probleme ale oamenilor. Telefonul oficiului poștal funcționează și astăzi.

La 22 septembrie 2001, Romtelecom S.A. a conectat la rețeaua telefonică cincizeci de familii din sat, iar în 2005 încă douăzeci și cinci familii. La mobilizarea și încurajarea oamenilor din sat a insistat foarte mult Aurelia Badiu și Achim Sărac, iar de la Cosiliul Județean Sibiu, comunitatea a fost ajutată de Iosif Moldovan, vicepreședinte în acea perioadă.

3.6. „Poșta Română” în sat

Serviciile poștale au fost întotdeauna importante. De la „*poștalionanele*” din Evul Mediu și de la modalitățile de transmitere a mesajelor chiar din Antichitate **serviciul poștal a fost întotdeauna un mijloc de comunicare între oameni**, între persoane fizice și juridice.

În perioada la care ne referim, pe lângă importanța serviciilor de poștă în transmiterea scrisorilor, poșta a servit la trimiterea de bani și alte valori către și de la cei din sat și, mai mult decât atât, prin poștă s-au făcut de-a lungul anilor plata unor drepturi importante ale cetățenilor satului: pensiile pentru pensionari, alocațiile de stat, drepturi pentru persoane cu handicap, etc.

Până în anul 1948, când Veseudul era comună și aparținea de Plasa Șeica Mare, poștașul era o persoană angajată la Oficiul Poștal Șeica Mare. Aceasta era persoana care se deplasa cu șareta (corespondența, valori, plăți, etc.) și le distribuia la destinatari în sat. Tot el prelua corespondența din sat și o ducea în Șeica Mare, de unde își urma drumul la destinație.

În perioada 1948-1963, când Veseudul a aparținut de comuna Boarta, lucrurile s-au întâmplat identic, doar că poștașul era angajat la Oficiul Poștal Boarta. Tot la fel s-au desfășurat lucrurile și în perioada 1963-1968 când satul Veseud a aparținut de comuna Ruși. Activitatea poștală era îndeplinită de un angajat al Oficiului Poștal Ruși.